

РЕШЕНИЕ

№ 2533

гр. София, 15.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 08.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6791** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по чл. 226 АПК.

Образувано е въз основа на решение № 8227/7.7.2021 г., постановено по адм.д. № 11798/2020 г. на ВАС, с което е частично отменено решение № 4531/10.8.2020 г. на АССГ, 19 с-в и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав в частта, с която Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ/ е осъдена да заплати на Т. Д. Т. обезщетение в размер на 60 000 лв. за причинени имуществени вреди, изразяващи се в пропуснати ползи – неполучено месечно възнаграждение от 60 000 лв., по 10 000 лв. месечно, за 6 м., 18 316,68 лв. мораторна лихва върху главницата за периода от 8.11.2016 г. до 11.11.2019 г., както и законната лихва от завеждане на исковата молба до окончателното и изплащане.

В решението на ВАС е прието, че АССГ е постановил решението си при съществено нарушение на съдопроизводствените правила. При първоначалното разглеждане на делото е следвало да даде указания по редовността на исковата молба и оттам – да се очертае предметът на доказване. Дадени са задължителни указания и във връзка с тълкуването на материалния закон.

С разпореждане от 14.7.2021 г. постановено по новообразуваното дело - № 6791/2021 г. на АССГ, преразпределено впоследствие на 64 с-в, съдът, в изпълнение на решението на ВАС, е дал указания на ищеца по редовността на исковата молба.

С молба от 6.8.2021 г. са направени уточнения във връзка с предявения иск за присъждане на имуществени вреди – пропуснати ползи. Твърди се, че [фирма] е

отправило предложение до ищеца Т. Д. Т. за сключване на договор за длъжността „съветник по национални и международни проекти в областта на енергетиката и инженеринга“, за срок от 12 м., с месечно възнаграждение от 10000 лв. Дружеството [фирма] е предложило на ищеца да осъществява дейност по съвместителство – като международен съветник по въпроси, свързани с инвестиции във финансови инструменти в европейски и нововъзникващи пазари, както и за формиране на стратегия за международно развитие на компанията. Предложено му е възнаграждение от 3500 евро на месец. Договорът е следвало да бъде сключен за срок от 1 г.

Ищецът твърди, че са водени и други разговори, за допълване на месечното възнаграждение на министър на икономиката и енергетиката. В молбата не сочи какво точно възнаграждение е получавал като министър, нито с кои точно дружества е договарял това допълващо месечно възнаграждение. Съдържат се и противоречия. В т. 1.3 се твърди, че е водена кореспонденция с EVN AG (В.) като са били разменени документи, които установяват факта на водена кореспонденция, но не установяват отправено и прието предложение. Соци се, че не се излагат твърдения относно съществуването на действителни договорни и преддоговорни отношения. Същевременно се твърди, че са отправени предложения от това чуждестранно дружество, като е постигната договореност за размера и времевия период.

С определение от 8.9.2021 г. тогавашният докладчик по делото е приел, че искът е с правна квалификация чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ и е за присъждане на обезщетение за имуществени вреди от 119 700 лв. претендирани като пропуск да се увеличи имуществото с възнаграждение от полагане на труд от 10 000 евро месечно за период от 6 м., претърпени като последица от незаконосъобразното решение № 109/16.8.2012 г. на КПКОНПИ. Прието е, че са отправени две предложения за работа – от [фирма] за 10 000 лв. месечно и от [фирма] за 3500 евро месечно.

Действително, при първоначалното разглеждане на делото съдът е приел за разглеждане иск за присъждане на имуществени вреди в размер на 119 700 лева, изразяващи се в пропуснати ползи, които ищецът твърди, че е можел да реализира, в случай, че бил получавал възнаграждение за предложената ми управленска позиция в размер на 19550 лева на месец (представляващи левовата равностойност на договореното месечно възнаграждение от 10 000 евро) за период от 6 месеца, което предложение е било отеглено от дружеството.

С първоначалното решение на АССГ КПКОНПИ е осъдена да заплати сумата от 60 000 лв.- причинени неимуществени вреди, като искът за разликата до пълния предявен размер от 119700 лв. е отхвърлен; присъдена е и сумата от 18 316,68 лв. – мораторна лихва за периода от 8.11.2016 г. до 11.11.2019 г. /датата на предявяване на исковата молба/.

С решението на ВАС е налице произнасяне по касационната жалба срещу решението на АССГ в частта относно присъждане на сумата от 60 000 лв., равняваща се на шесткратния размер на неполучено месечно възнаграждение във връзка с направено от [фирма] предложение до ищеца, както и на сумата от 18316,68 лв. лихва за забава. Именно в тази част делото е върнато за разглеждане с посочените по-горе указания. Ето защо и настоящият състав намира, че предмет на разглеждане в това производство следва да са посочените два иска – така, както са очертани по основание и размер и индивидуализирани в решението на ВАС.

С определението от 8.9.2021 г. е очертан предметът на спора, който е различен от

посочения, вкл. и са приети като твърдения обстоятелства, различни от първоначално въведените, без да е допуснато изменение на основанията на исковете; не е констатирано посоченото по-горе противоречие в молбата от 6.8.2021 г. на ищеца.

Същевременно, с протоколно определение от 1.11.2021 г. съдът е докладвал исквата молба в предмета и съобразно указанията на ВАС. В същото заседание е уточнено, че началният период на иска е от 16.8.2012 г., за 6 м.

Ето защо настоящият състав приема, че е сезиран с иск за присъждане на сумата от 60 000 лв., равняваща се на шесткратния размер на несполучено месечно възнаграждение във връзка с направено от [фирма] предложение до ищеца, както и на сумата от 18316,68 лв. лихва за забава /въз основа на решението на ВАС и молбата-уточнение на исквата от 6.8.2021 г., т. I.1 относно твърдението за отправени предложения до ищеца за работа от страна на [фирма]/.

Ответникът – Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ), в качеството ѝ на правопреемник на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси оспорва предявените искове. Твърди, че се доказва, че възнаграждението на ответника е било за сумата от 1700 лв. – такова, каквото е получавал от Института за политики и развитие. За процесния период ищецът е осъществявал дейност срещу заплащане, поради което не е налице едно от условията за основателност на исковете. Не следва да се ценят показанията на св. М. К. поради заинтересованост. Ако се ценят – да се приеме, че не установява само едно дадено предложение. Следва да се има предвид, че жалбоподателят е отстранен от заемания пост. Дори и ищецът да бе сключил договора, за който твърди, че е реализирал пропусната полза, то този договор би попаднал в ограничението на чл. 21, ал. 1 и 2 ЗПУКИ /отм./, които биха забранили приемане на твърдяното предложение до 1 г. след след освобождаването на ищеца като министър. „Алтернативно“, моли да бъде „редуцирано“ претендираното обезщетение доколкото ищецът не е допринесъл за увреждането – не се е регистрирал на „борсата по труда“. Твърди, че претендираното възнаграждение се равнява на 3-г. минимална работна заплата, поради което не следва да служи като средство за обогатяване. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерността на претендираните от ищеца разноски.

Представителят на СГП счита, че исковете са неоснователни.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

При първоначалното разглеждане на делото са приети като доказателства документите на стр. 83 и 84. Те удостоверяват волеизявления на субект на търговското право - председателя Съвета на директорите на [фирма] за отправено предложение /така писмо изх. № 140/8.6.2012 г./ за сключване с ищеца на договор за изпълнение на длъжността „съветник по национални и международни проекти в областта на енергетиката и инженеринга“, за срок от 12 м. и месечно възнаграждение от 10 000 лв. Видно от писмо изх. № 256/4.9.2012 г. от същото дружество до ищеца е направено изявление за оттегляне на отправеното предложение поради това, че са научили за решението на Комисията за предотвратяване и установяване конфликт на интереси /КПКОНПИ/.

От показанията на св. М. А. М., която е посочила, че живее на съпругески начала с ищеца, се установява, че след напускането на Министерски съвет, той имал доста

предложения за работа, включително е можело да заминат за чужбина. Големи международни компании, които държат на имиджа си, казали, че докато това приключи, не могат да го вземат на работа.

Свидетелката Д. К. А. е посочила, че след напускането на Министерството, двамата с ищеца работили заедно в Н. близо две години. Там пишели проекти и извършвали други дейности, за които получавали възнаграждение. Ищецът споделил със свидетелката, че е най-логично да се върне в EVN – компанията, където е работел допреди да стане министър. Предлагали са му и пост в Хърватската газопреносна компания. Ищецът имал престижно образование със специализации в Германия и А., получил е предложение да завърши „Бизнес администрация“, като му се поемат изцяло разходите. След излизане на решението на Комисията той казал, че тази оферта е била оттеглена. А. е знаела и за други компании, с които е водил разговори за започване на работа, като за едната е показал и проектодоговор. Едната била „Б.“-инженерингова компания, а другата била една финансова компания, а проектодоговорът бил с нея. Ищецът търсел активно възможности за реализация, но след като държавата го уличила в конфликт на интереси, офертите били оттеглени. За едната компания – „Б.“, ищецът показал имейл от тях, в който ясно се посочвало, че причината е решението на Комисията. След напускането на Н. се видели, когато се родило детето му. Доколкото свидетелката знаела, той не започнал работа в бизнес средите на позиция, на каквата той искал. Според нея, допреди да стане министър, ищецът е получавал 10000 евро на месец, а ако е започнал работа, то е щяло да бъде толкова, дори по-високо.

При повторното разглеждане на делото е разпитан св. М. Н. К. /неправилно записан в протокола като К./, заместник министър на икономиката до 2011 г. След освобождаването на ищеца като министър, през 2012 г., се видели, като ищецът споделил, че смята да се върне към корпоративния свят; казал, че имал няколко варианта; изглеждал сравнително доволен. При последващо виждане, след около месец, осъществило се след като ищецът бил уличен в конфликт на интереси, ищецът се видял на свидетеля угрижен и изнервен. Ищецът е споделил, че е загубил три възможности за работа, като показал и две писма от „Б.“ – за предложение и оттегляне на предложението за работа поради решение за конфликт на интереси; сумата в писмото била 10 000 лв. Имал и предложение за работа от инвестиционен посредник, като двете работи са могли да се комбинират. Не може да каже за кое от дружествата на „Б.“ става въпрос. Това, което е видял, е било подписано от изпълнителния директор.

Като доказателство е прието писмо от 25.11.2021 г. от Агенцията по заетостта, в което се удостоверява, че към 19.11.2021 г. няма данни ищецът да е търсецо работа лице, в което и да е териториално поделение на Агенцията.

Видно от писмо от 22.11.2021 г. /л. 45/ от Националния осигурителен институт, към 19.11.2021 г. на ищеца не са изплащани обезщетения и помощи от средствата за държавно и обществено осигуряване, за периода от 1.8.2012 г. – 28.2.2013 г.

Видно от писмо от Националната агенция по приходите за периода август-октомври 2012 г. ищецът е бил самоосигуряващ се. За периода ноември 2012 г.- февруари 2013 г. е заплащал по 148,07 лв. данък върху доходите на физическите лица, 309,90 лв. месечно за фонд ДОО и по 136,80 лв. месечно за фонд Здравно осигуряване, а за периода август-октомври 2012 г. по 16.80 лв. За УПФ – по 85 лв. месечно, за периода ноември 2012 г.- февруари 2013 г.

Видно от представените справки относно осигуряването на ищеца се установява, че се е осигурявал за периода август 2012 г. – февруари 2013 г. за сумата от 1700 лв. осигурителен доход, а видно от справка за актуалните трудови договори, за периода от 1.11.2012 г. до 1.6.2015 г. е имал сключен договор със Сдружение Институт за политики и развитие.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявените искове за редовни и допустими. Разгледани по същество, счита за неоснователни.

Съгласно чл.7 от Конституцията на РБ държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица.

Законът за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/, в чл. 1.ал.1 от ЗОДОВ предвижда, че държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ дължимото обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Отговорността е обективна.

В процесния случай, доколкото се претендира обезщетение за пропуснати ползи, следва да бъде установено, освен наличието на незаконосъобразен акт /което безспорно се установява/, така и наличието на вреди – пропуснати ползи, причинени в резултат на незаконосъобразния акт. При съобразяване т.р. № 3/12.12.2102 г. на ВКС, както и указанията, дадени с отменителното решение на ВАС, следва да се установи наличието на неосъществено увеличаване имуществото на ищеца, основано на доказана възможност за сигурно увеличаване имуществото му. В случая, освен установяването на отправяне и оттегляне предложение до ищеца, установено по-горе, следва да се докаже по безспорен начин, че предложението е прието; през периода, за който е отправено предложението /12 м./ ищецът не е осъществявал трудова или друг вид договорна дейност, т.е. при получаване на предложението от „Б.“ ищецът е предприел всички необходими стъпки, за да се освободи от тази дейност, която би била пречка за осъществяване на предложената от [фирма] работа. При съобразяване на посочените указания бяха събрани и обсъдените по-горе доказателства относно трудовата дейност на ищеца.

Предвид така установеното съдът намира, че не може да се направи извод относно наличието на кумулативно необходимите предпоставки за основателността на иска с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. В процесния случай не се установява при изискването за пълно и главно доказване от ищеца, чиято е доказателствената тежест, наличието на твърдените от него вреди – пропуснати ползи. И по-конкретно, от събраните доказателства не може да се направи извод, че така установеното и отправено предложение от [фирма] действително е било прието – изрично или с конклюдентни действия. Въз основа на събраните доказателства не може да се приеме, че ищецът реално е предприел стъпки в резултат на отправеното му на 8.6.2012 г. предложение за работа /като не са ангажирани доказателства кога е достигнало до ищеца/ за реално сключване на този договор. Вместо това, до датата на оттегляне на предложението за работа /4.9.2012 г., като не се установява кога е достигнало до ищеца/ се установи, че ищецът е сключил договор с трето лице - Сдружение Институт за политики и развитие, считано от м. август 2012 г. Не са ангажирани доказателства,

в рамките на периода от сключване на договор с това трето лице до оттегляне и получаване на изявлението за оттеглянето на предложението за работа, ищецът да е предприел конкретни действия, насочени към сключване на договор с [фирма] за работа.

Предвид изложеното съдът намира, че не може да се направи безспорен и категоричен извод относно наличието на вреди – пропуснати ползи, поради което исковете за присъждане на обезщетение за тях, както и лихви за забава, следва да се отхвърлят.

По разноските. Предвид неоснователността на исковете, на ответника следва да се присъдят разноски – държавна такса за касационно обжалване от 12,50 лв., както и юрисконсултско възнаграждение от 600 лв. /по 200 лв. за всяка една от инстанциите/, на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл.203 АПК,вр.с чл.1,ал.1 от ЗОДОВ, Административен съд София-Град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ исковете на Т. Д. Т., ЕГН [ЕГН] срещу Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество за присъждане на сумата от 60 000 (шестдесет хиляди) лева, претендирана като обезщетение за причинени имуществени вреди- пропуснати ползи от неполучено месечно възнаграждение от 10000 лева за период от 6 месеца, считано от 16.8.2012 г. поради невъзможността да работи в [фирма], заради оттеглено от дружеството-работодател предложение, вследствие издаването и огласяването на впоследствие отменено като незаконосъобразно решение № 109 от 16.08.2012 г. на КПУКИ, 18316.68 лева (осемнадесет хиляди триста и шестнадесет) лева, лихва за забава за периода 08.11.2016 г. до 11.11.2019 г. (датата на подаване на исковата молба), както и законната лихва върху главницата от предявяване на исковата молба – 12.11.2019 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Т. Д. Т., ЕГН [ЕГН] да заплати на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество сумата от 612,50 лв. разноски.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 25 лв. При неизпълнение на указанията жалбата следва да бъде върната.

СЪДИЯ: